

Prečni list: ==
 Celo leto . . . K 10—
 Pol leta . . . " 5—
 Četrť leta . . . " 250
 Mesečno . . . " 1—
Enaj Avstrije: ==
 Celo leto . . . K 15—
Posamezne številke
 » 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velika
 :::: popust. ::::
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek in petek popoldna.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravlništvo: Maribor
 Koroska ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Cesar obiskuje ranjence.

Borba pri Parizu se nadaljuje. — Francozi prej napadali, sedaj se le branijo. — Prodiranje Nemcev napreduje, četudi polagoma. — Nove zmage generala Hindenburga. — Spopad med Avstrijci in Rusi pri Sieniawi. — Sicer še mir v Galiciji. — Avstrijske čete prodirajo v Srbijo. — Generalni štab zavrača obrekovalce.

Cesar Franc Jožef obiskal ranjence.

Dunaj, dne 19. septembra.

Cesar se je danes peljal iz Šenbruna v palačo v Augartnu, kjer je napravljena rezervna bolnišnica Rudečega križa, da bi obiskal ranjence. Pred glavnim vhodom v palačo so pričakovali cesarja: nadvojvodinji Marija Jožefa in Cita, nadvojvoda Maks in zdravniki, kateri so cesarja pri vходу pozdravili.

Velika ljudska množica, katera se je kljub deževnemu vremenu zbrala ob potu, kjer se je cesar vozil, je vladarja viharno in veselo pozdravljala. Cesar se je mudil čez eno uro v bolnišnici. Skoro za vsakega ranjenca je imel prijazno besedo. Povpraševal je ranjene vojake, kje je bil kateri ranjen, kaka je rana itd. Ko se je cesar vračal iz bolnišnice, ga je ljudstvo na ulici zopet veselo pozdravljalo.

Proti lažnjivim poročilom.

Dunaj, 19. septembra.

Uradno razglasa avstrijski generalni štab: Nekateri izvenavstrijski časniki trdijo, da se nekare naše čete, ki so sestavljene iz vojakov te ali druge narodnosti, v boju niso borile tako, kot bi se morale. Nek list, ki vedno širi lažnjive vesti, celo poroča, da so se češki polki spuntali. Vsa ta poročila so popolnoma iz trte izvita. Vsi narodi naše države so se, kakor zahteva vojaška prisega, junaško borili proti vsem našim sovražnikom. Vojaki vseh narodov se v boju navdušujejo in tekmujejo, kdo izmed njih bi se boril bolj junaško, bolj navdušeno. Naj si bo na gališkem bojišču, ali v boju proti Srbom in Črnogorcem, povesod se borijo Jugoslovani, Čehi, Poljaki, Slovaki, Rusini, Nemci, Italijani, Madžari in Rumuni zvesto in stojijo neomahljivo na strani našega najvišjega vojaškega poveljnika ter se zavedajo, kako važne zadeve naše domovine da branijo. Dosedanji boji pričajo, da se naše vojaštvo brez razlike narodnosti bori z občudovanja vrednim junaštvom proti nevarnemu in po številu mnogo močnejšemu sovražniku. Tako se je n. pr. boril na gališkem bojišču (pri Lvovu) pešpolk št. 97, kateri je sestavljen iz samih Slovencev, Hrvatov in Italijanov, izredno vro in vstrajno in tudi vzdržal v najhujšem boju ter vstrajal, če tudi so bile izgube izredno velike.

Omenimo še, da je (jugoslovanski) pešpolk št. 79, ki je sestavljen iz vrlih Otočancev, junaško kljuboval v težkih bojih ob Drini sovražni sili. Neresnična so poročila, ki pravijo, da je imel ta polk izredno velike izgube. Tako n. pr. pripovedujejo Srbi, da je imel ta polk 3000 mrtvih. V istini pa znaša število mrtvih, ranjenih in pogrešanih tega polka samo 1424 mož. Tako so tudi popolnoma iz-

mišljena in lažnjiva ruska poročila, ki pravijo, da so Rusi v bojih pri Lvovu ujeli 70.000 avstro-ogrskih vojakov. Taka očitno lažnjiva in hudobna poročila niti niso vredna, da se jih popravlja.

Nemško-francosko bojišč

Maribor, 19. septembra.

Bitka pred Parizom še vedno ni odločena. To da poroča se, da je francoska ofenziva že ustavljena. Že to pomeni velik uspeh, ki je pred vsem moraličnega značaja. Najnovejše zasebne vesti pa kažejo, da se bo moraličnemu uspehu nemških armad pridružila tudi taktična zmaga. Ali bo mogoče s to taktično zmago že tudi odločiti usodo cele nemško-francoske vojne, o tem si vojaški krogi še ne morejo biti popolnoma na jasnem, dokler ne poznajo končnih uspehov sedanje bitke. Končna odločitev je odvisna od dejstva, ali se nemškim vojskovodjem posreči prodreti francosko-angleško fronto, oziroma onemogočiti redno frontalno umikanje francosko-angleških armad ali ne. Jasno je, da je ta naloga naravnost velikanška in silno težavna. Navzlic temu se sme s to možnostjo računati. V tem slučaju bi bila sedanja bitka pač zadnji veliki boj, ki se bje na Francoskem. — Zadnja nemška uradna poročila kažejo, da se odločitev že bliža in da se dogodki za nemško armado povsem ugodno razvijajo.

Srečen izid gigantske borbe pred Parizom za Nemce bo tudi za Avstrijo velikanškega pomena. Mnogo nemških čet bo potem prostih, da se postavijo v fronto proti Rusom ter odbremenijo nas, proti katerim se je dosedaj obračal ves ruski naval. Pozabiti pa tudi ne smemo, da bo v istem trenutku, ko zmagajo Nemci pred Parizom, tudi zadržanje nevtralnih držav postalo hipoma nam prijaznejše.

Francozi ne napadajo več.

Berolin, 19. septembra.

Nemški veliki vojni stan uradno razglasa: Položaj na francoskem bojišču je splošno nespremenjen.

Na celi bojni črti se morajo francoske čete braniti.

Ker so Francozi močno, deloma v več vrstah zaporedoma utrjeni, napadanje in prodiranje le počasi napreduje.

Priprave, da se napadejo utrbe, ki zapirajo prodiranje južno od Verduna, so gotove.

V Alzaciji stojijo naše čete ob meji tesno ob francoskih četah.

Bitka še ni odločena.

Berolin, 18. septembra.

Wolffov urad poroča iz velikega glavnega sta-

na z dne 17. septembra zvečer: V bitki med rekama Oise in Maas končna odločitev še vedno ni padla, a gotovi znaki pa kažejo, da popušča sovražnikova odpornost. Z veliko bravuro podvzet francoski poizkus, prodreti skrajno desno nemško krilo, se je končno popolnoma ponesrečil. Sredina nemške armade pridobiva počasi, pa sigurno na tleh. Na desnem bregu reke Maas so poskusili Francozi izpad iz Verduna, bili pa so z lahkoto zavrtnjeni.

Nemško prodiranje proti Parizu napreduje.

Berolin, 18. septembra.

Kakor poroča, roterdamski list „Nieuwe Courant“, nemško napadalno prodiranje ob reki Marne močno napreduje. — List „Temps“ piše, da je bojna črta nemške armade tesno sklenjena, brez vsake vrzeli ter je njena razvrstitev naravnost zelo sijajna. — List „Matin“ napoveduje novo ojačenje francoske armade iz Pariza.

Novi uspehi nemške armade.

Berolin, 18. septembra.

(Uradno.) Wolffov časnikarski urad poroča: Glavni nemški vojni stan naznanja danes dopoldne, da so nemške čete včeraj (dne 17. septembra) južno od mesta Noyon v odločilnem boju porazile 13. in 4. francoski vojni kor. Nemci so zajeli mnogo topov. — Sovražni napadi na razne naše postojanke na bojni črti so bili krvavo odbiti.

Istotako je bilo tudi prodiranje francoskih alpskih lovcev na grebenu Vogezov blizu doline Breusch popolnoma odbito. Pri zavzetju mesta Chateau-Brimont pri Reimsu so Nemci ujeli 2500 Francozov. — Tudi na odprtem bojišču je nemška armada ujela mnogo Francozov in zaplenila zelo veliko število topov.

Iz tega poročila se razvidi, da se nemška bojna črta ne nahaja med Parizom in Verdunom, kakor se je dosedaj splošno mislilo in pisalo, ampak med Noyonom in Chalonem. Francozi so vse upanje stavili na to, da se jim bo posrečilo dobiti Nemce med trdnjavi Pariz in Verdun, kjer jih Nemci ne bi mogli obkoliti. Toda zdi se, da so Nemci na spreten način dobili Francoze v past. Desno nemško krilo je bilo namenoma najslabše in se je vsled tega, za Francoze naravno verjetno, polagoma umikalo, in Francozi, ki so mislili, da se jim smeji zmaga, so pritiskali za njimi. Tako je šlo do Noyona, kjer so se Nemci ustavili in vrgli z vso silo na Francoze. Kakor pravi zgornje poročilo, z velikim uspehom. — Ob enem so Nemci dobili Francoze v ono bojno črto, katero so Nemci hoteli imeti.

Ta nova bojna črta je tudi za Nemce mnogo ugodnejša, da z vso vojno silo, ako jim bo zmaga, objamejo svoj cilj, Pariz.

Za Nemce zelo ugodno.

Dunaj, 18. septembra.

Zasebna poročila, ki so jih dobile dunajske merodajne osebe vnaprej za lastno informacijo, slikajo položaj Nemcev na bojišču ob Marni zelo ugodno. V splošnem se nemškimi četami dobro godi. — Francoska poročila o tej bitki postajajo z vsako uro bolj malodušna.

Stiridnevna bitka pri Soissonsu.

Berolin, dne 18. septembra.

(Uradno.) Poročevalci opisujejo hude boje, ki so se vršili pri Soissonsu. Bitka, ki se je bila ob reki, v gozdovih in na hribih, je trajala štiri dni. Radi deževja je reka Aisne tako zelo narasla, da francosko-angleške čete niso mogle korakati v mesto, katero so Nemci hudo obstreljevali. Najgroznejše pa so bruhali topovi smrtonosne krogle na neki prostor, kjer so nameravale francoske čete napraviti most čez reko Aisne. Tukaj je vihral najljutejši boj, ki je zahteval velikanskih žrtev.

Velikanske izgube Francozov.

Berolin, 18. septembra.

Budimpeštanskemu listu „Pester Lloyd“ se poroča iz Berlina: Pet francoskih armadnih oddelkov je severno-izhodno od Pariza odrezanih od obeh glavnih francoskih armad. Angleške in francoske čete so bile porinjene čez reko Marne.

Nemške gardne čete so izvršile južno od Saint-Quentina prave čudeže junaštva. Prva stotinja je zaplenila 32 francoskih topov. Število ranjenih in mrtvih Francozov je velikansko.

„Reuterjevo“ poročilo iz Ženeve o nemškem porazu v Franciji je popolnoma neresnično. To poročilo je povzročilo v raznih nemških mestih mnogo vznemirjenja.

Tudi drugo „Reuterjevo“ poročilo, v katerem se je zatrjevalo, da so morali zapreti vsa uredništva v Monakovem iz strahu pred navalom ljudstva, je istako popolnoma izmišljeno. V Monakovem vlada ravno tako mir, kakor v Berlinu in v drugih večjih mestih Nemčije. Vsa poročila nemškega generalnega štaba uživajo v vseh slojih prebivalstva Nemčije popolno in brezpogojno zaupanje.

Velikanske izgube Angležev.

London, dne 19. septembra.

Pariški list „Temps“ piše, da so imeli Angleži v zadnjih bojih z nemškimi četami ob desnem krilu naravnost velikanske izgube. Izgubili so 15.000 mož, ki so bili deloma ubiti, deloma ranjeni. Angleži in Francozi sami priznavajo, da se vojna sreča v velikanski bitki med Parizom in Verdunom nagiba v prilog Nemcem.

Rusija nezvesta zaveznica Francije.

Dunaj, dne 19. septembra.

Pariški list „La Liberte“, ki je eden največjih in najuplívnejših francoskih listov, se bavi na uvodnem mestu o pogodbi med Francijo in Rusijo, katero sta naprtili Anglija in Rusija Franciji. List „La Liberte“ je ono znano glasilo Francozov, ki je skoro mnogo desetletij zavzemalo stališče, da se Francija mora končno maščevati nad Nemčijo. Naravnost značilna so izvajanja v tem listu o pogodbi Francije z Rusijo, kot zaveznico Francije, ki se glase:

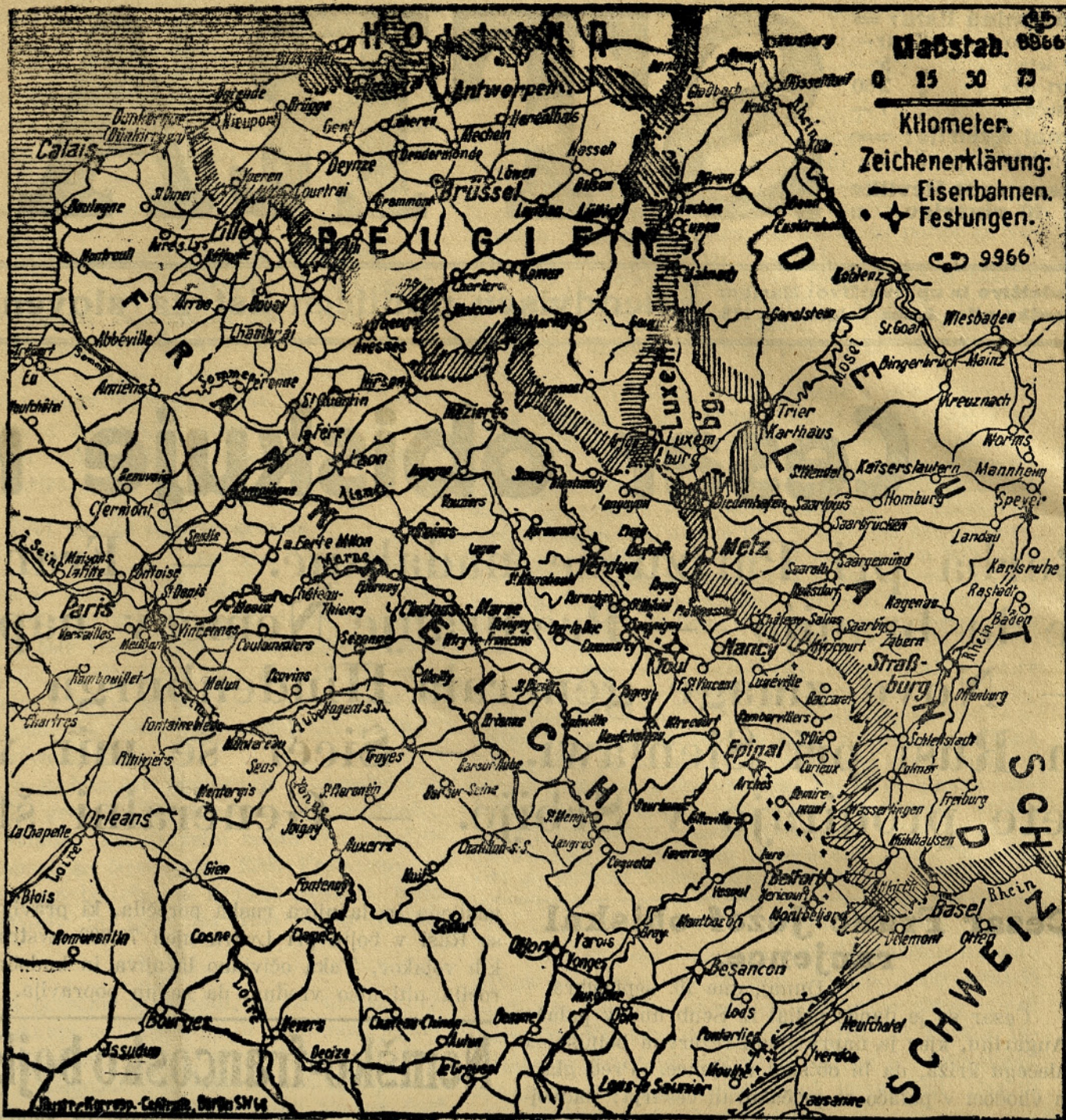
Da je imela Francija miroljubne namene, o tem nihče ne dvomi. Ko se je Francija kot miroljubna (!) država odločila za vojsko, je prav dobro poznala svojo vojaško moč in se je le v upanju, da bo njena zaveznica, Rusija, v polni meri izpolnila svojo zavezniško dolžnost, spustila v vojsko z Nemčijo.

Toda Rusija se je vsaj začasno izognila svoji zavezniški dolžnosti, ker se je v prilog Srbiji z vsoto silo vrgla na Avstrijo, namesto, da bi bila posvetila vso pozornost Nemčiji. Rusija je višje ocenjevala interese svojih narodnih bratov Srbov, nego interese Francije. Ako Rusija v najbližnjem času ne izpolni svoje zavezniške dolžnosti, bi morala Francija smatrati, da je prelomila Rusija svojo zavezniško obljubo in dolžnost. Nedopusten greh je, da se je Francija pod uplivom Anglije spustila v takšno skupno nagodbo. S tem je francoska vlada odvzela Franciji možnost, da se dostojno umakne, istočasno sta pa Anglija in Rusija namesto dejanj, dosedaj imeli za Francijo le obljube. Od samih obljub pa nima Francija ničesar in dejstva dokazujejo, da je bila dosedaj Francija navezana sama na-se, brez izdatne pomoči zaveznice Rusije.

Ruska pomoč za Francijo.

Kodanj, 16. septembra.

V Majmō-ju izhajajoči list „Sydsvendka Dagbladet“ piše: Vesti o prevažanju ruskih čet v Anglijo in Francijo se potrjujejo. Očividci iz Kodanja že pripovedujejo, da so videli dne 3. t. m. 22 železniških vozov, ki so bili napolnjeni z ruskim vojaštvom. Tudi drugi očividci so videli več vojaških vlakov, ki so bili namenjeni za Francijo. Vojaštvo prevažata Rusija iz Arhangelskega v Belem morju na raznih ruskih in angleških parnikih, med katerimi se nahaja tudi parnik „Mauretania.“

Nemško-francosko bojišče.

Nemško-rusko bojišče.

Nemško prodiranje na Rusko.

Berolin, 18. septembra.

(Uradno.) Izhodna nemška armada prodira v rusko okrožje Suwakli. Deli te (Hindenburgove) armade se bližajo ruski trdnjavi Osowice.

Hindenburg prodira.

Berolin, 19. septembra.

Uradno se poroča: Na izhodnem (nemško-ruskem) bojišču so Nemci dne 17. t. m. premagali šetrto finsko lovsko brigado pri Augostowu.

Ko so nemške čete prodirale proti Ossowiecam, so po kratkem boju zavzele Grajewo in Szezuczyn. (Vsa ta mesta ležijo v pokrajini Suwalki.)

Novi ruski načrt.

Dunaj, dne 19. septembra.

Vse kaže, da bodo Rusi sedaj, ko so se jim njihovi načrti v Izhodni Prusiji ponesrečili, si skušali odpreti pot proti Berlinu skozi Prusko Šlezijo. „Prodiranje proti Berlinu“ je obveznost, katero so prevzeli Rusi napram svojim francoskim zaveznikom. Prihajajo poročila, ki pravijo, da so se sedaj pomaknile močne ruske čete zahodno od Visle, v očitnem namenu, da vpadajo v Prusko Šlezijo. Od nemške strani se je vse potrebno ukrenilo, da se nameravani ruski vpad v šlezijško ozemlje čimpreje zavrne.

Oklic Nemčije na Rusko-Poljskem.

Nemški general pl. Morgen je izdal na prebivalstvo na Rusko-Poljskem sledeči oklic:

„Prebivalstvo vladnih okrožij Lomza in Varšava! Ruska Narew-armada je uničena. Čez 100.000 mož in vsi poveljujoči generali 13. in 15. ruskega armadnega zbora so ujeti in zaplenjenih je nad 300 topov.“

Ruska Wilna-armada pod poveljem generala Rennenkampa se umika proti izhodu. V Galiciji pa prodirajo zmagonosno avstrijske armade. Francozi in Angleži so v Franciji poraženi in uničeni. Belgija je prišla pod nemško upravo. Prihajam k Vam s svojim armadnim zborom kot predstraža nemških armad in kot prijatelj. Vzdignite se in poženite v zvezi z menoj ruske barbare (divjake), ki Vas tlačijo, iz Vaše lepe dežele, katera naj dobi nazaj versko in po-

litično prostost. To je volja mojega mogočnega in milostljivega cesarja. Moje čete so prejele ukaz, da morajo postopati z Vami kakor s prijatelji. Mi bomo plačali vse, kar nam boste dajali. Od Vas in od Vašega viteškega mišljenja pričakujemo, da nas boste sprejeli gostoljubno kot Vaše zaveznike!“

Ruske armade pri Vilni ni.

Berolin, dne 17. septembra.

Iz Rusije so poročali, da je pri Vilni zbranih 1 milijon ruskih vojakov, ki bodo vpadli v Izhodno Prusko in korakali proti Berlinu. General Hindenburg je pa zvedel od ruskih ujetnikov, da te milijonske armade pri Vilni sploh ni, ker so vse ruske čete, ki so bile tam, celo carska garda, dobile povelje, da se udeleže bojov ob Visli.

Osebnost Hindenburgova.

General pl. Hindenburg je velike, močne postave, orjaškega kretanja, ki vedno imponira. V govorjenju ne rabi mnogo besed, kar pa pove, je dragoceno, ker je bilo duševno predelano. Kakor se telesno premaguje, gospoduje tudi čez svoje misli in besede. Komandanti so jahali radi k njemu, ne s tistim manevrskim pogledom proti nebu in z bojznostjo v srečo, da so izročeni na milost in nemilost. A Hindenburg nobenemu ni vzel glave, toda njegove besede, izgovorjene v najglobljem basu, je vsak vzel resno, jako resno. Med tovariši pa je Hindenburg vedno tovariš. Zna se tudi prisrčno, a skortaj neslišno smejeti, če mu oficirji poročajo o kakšni smešno-žalostni situaciji kakega revčka.

Uspehi armade generala Hindenburg.

Budimpeštanski list „Pester Lloyd“ piše: General pl. Hindenburg je svojo nalogo sijajno rešil. Od začetka vojske do sedaj ni zajahal nobenega konja, ker ima kamen v želodcu. Prva povelja je dajal med vožnjo od francoskega bojišča na Prusko. Ko je pa prišel na prusko bojišče, je izdajal iz sobe povelja na armado, Gibanje čet je pa zasledoval v avtomobilu. V vojaškem (strategičnem) oziru je imel general pl. Hindenburg najtežavnejšo nalogo, ker so bile ruske čete ne le mnogoštevilnejše, nego nemške, ampak tudi zaradi tega, ker so vdrle v dveh smereh v Izhodno Prusijo. Na južni strani Mazurijskih jezer se je nahajala ruska Narew armada, ki je štela 5 armadnih korov in 3 kavalerijske divizije. Severno je pa udrla ruska Vilna-armada v Prusijo. Štela je 4 armadne zборе, 2 rezervni diviziji in 5 kavalerijskih divizij.

Ruska Narew-armada je bila v odločilni bitki dne 29. avgusta pri Tannenbergu popolnoma poražena. Izgubila je vso artilerijo in sicer 560 topov in 92 tisoč mož, ki so bili ujeti.

Nato se je general pl. Hindenburg lotil ruske Wilna-armade. Najpoprej je porazil njeno levo krilo in prodiral proti središču ruske Narew-armade. V Petrogradu so spoznali to nevarnost in ruska takozvana Grodno-armada, broječa 3 armadne zборе, je morala takoj prodirati proti armadi Hindenburga. Toda tudi ta ruska armada je bila porazena pri Lyku. General pl. Hindenburg je nato prijel ostalo rusko Wilna-armado in jo istotako porazil. Zaplenil je 150 ruskih topov in ujel čez 30.000 ruskih vojakov. Dva ruska armadna zbor sta izgubila vso artilerijo.

Vsega skupaj je porazil general pl. Hindenburg 12 ruskih armadnih zborov in 8 kavalerijskih divizij, torej približno 1/4 vse ruske armade.

Vkljub tem neoporekljivim uspehom pa še Anglija in Francija nadalje razširjata vesti, ki pravijo, da so udrle ruske čete pred Königsberg. Res je le, da so spravili ruske ulete čete v Königsberg, toda na nemških tleh ni sedaj nobenega ruskega oboroženega vojaka.

Pri prevažanju ruskih ujetnikov v Königsberg je pa zmanjkalo železniških vozov, vsled česar so morali nekaj ujetih ruskih častnikov spraviti v vozove IV. razreda. Ko so se pa ti ruski častniki pritožili nad takim postopanjem nemške vojne uprave, jim je nemški častnik, pri katerem so se pritožili, odgovoril kratko, toda uljudno: „Da, gospodje, morate oprostiti, kajti mi nismo bili pripravljeni na tak naval!“

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, dne 21. septembra.

Najnovejše uradno poročilo z gališkega bojišča pravi, da se naše čete še zbirajo in razvrščajo v prostorih, ki so jim po drugi bitki pri Lvovu nakazani. Ta premikanja se izvršujejo načrtoma in v najlepšem redu. Dne 17. septembra je sicer ruska infanterijska divizija (ta obsega navadno 16 bataljonov, 6 do 8 baterij in nekaj eskadronov kavalerije) poskusila motiti naša gibanja, toda bila je krvavo odbita. Istotako je napadel sovražnik slabe utrdbe pri Sieniawi, ki so se zgradile, da se varuje most čez San. Prej je most služil generalu Danklu, da je šel s svojimi četami na Rusko-Poljsko. Sedaj je most brez vojaškega pomena in utrdbe ob njem so dobile malo posadko, da zavirajo rusko prodiranje. To se jim je tudi izborna posrečilo. Sovražnik je moral ob tej priliki še navrh razviti in pokazati vso svojo moč, ki znaša na tem prostoru 2 armadna kora in težko artilerijo.

Sicer pa vlada na gališkem bojišču še mir.

Zopet nova avstrijska zmaga nad Rusi.

Avstrijci pobili celo rusko divizijo.

Dunaj, dne 19. septembra opoldne.

Avstrijski generalni štab uradno razglša: Novo razvrščenje naše armade na avstrijsko-ruskem bojišču je v polnem teku. Posamezen naš koske ruske divizije je bil dne 17. septembra pokrvavem boju odbit. Na vzhodnem krilu pri mostu čez Sieniawo, ki je bil le po malih avstrijskih oddelkih zavarovan in zastražen, so naše, po številu slabe čete, prisilile Ruse, da so pritegnili v boj cela dva armadna kora in težko artilerijo. Ko so utrdbe pri mostu svojo dano jim nalogo izpolnile, so se naši prostovoljno umaknili.

Sieniawa leži 25 km od Jaroslava, ki je utrjeno mesto severno od Przemysla.

Novi položaj naše armade v Galiciji.

Budimpešta, dne 17. septembra.

Od strokovne vojaške strani se o sedanjem položaju na severnem (avstrijsko-ruskem) bojišču poroča:

Po drugi bitki pri Lvovu je položaj naše armade v Galiciji ne samo manj neugoden kot poprej, ampak celo bolj ugoden kot pred prvo bitko. Naše čete stojijo sedaj na manjšem in mnogo ugodnejšem prostoru, kjer ni več nevarnosti, da bi ruska armada našo bojno črto predrila.

V tej naši novi postojanki nam bo mogoče našo nalogo sijajno izvršiti. Ta naloga obstoji v defenzivi (obrambnem bojevanju). Za nekaj časa se bomo proti ruskim napadom samo branili.

Rusi so vsled tega sedaj močnejši proti nam, ker so svojo mobilizacijo več mesecev poprej izvršili kot mi. Ako se to ne bi bilo zgodilo, bi bila naša armada gotovo na celi črti zmagovito prodirala. Položaj naše armade je tudi sedaj izboren.

Hrabrost avstrijskega nadvojvode.

Dunaj, 18. septembra.

„Neues Wiener Tagblatt“ piše, da pripoveduje

jo ranjeni artilerijski častniki o hrabrosti nadvojvode Leopolda Salvatorja. Nadvojvoda je kot nadzornik vse artilerije s svojo udeležitvijo na severu silno pridobil na priljubljenosti, katero je užival v naši armadi. Preziral je vsako nevarnost, stal je v ognju šrapnelov in artilerije in je s svojo mirnostjo izzval silno navdušenje pri četah.

Armadno povelje generala Dankla.

Dunaj, 18. septembra.

(Uradno.) Iz glavnega vojnega stana se uradno poroča: General kavalerije Viktor Dankl je izdal dne 14. septembra sledeče povelje na armado:

Vrta prva armada je izvanredno težko nalogo sijajno izvršila. Pri Krasniku in pri Lublinu je popolnoma porazila Ruse. Nato se je borila skozi dva tedna po noči in po dnevu s sovražnikom, ki je bil kakor v trdnjavah zavarovan. Odbila je uspešno vse neštevilne napade sovražnika. In ko so dobivali Rusi vsak dan novih ojačenj in so bili vsaj dvakrat tako močni, kakor mi, je naša armada prostovoljno ustavila nadaljnje napade, da se bori ramo ob ramo z našimi ostalimi armadami, ki so se nam že pridružile.

Tudi naporni marši skozi močvirja in gozdove v ozemlju pri Tamewu so zahtevali od Vas neizmerno veliko vstrajnosti in žilavosti. Toda tudi te ovire so premagane. Rusi se niti niso upali, da bi Vas bili motili n a teh marših. In tako stoji naša nepremagana armada danes na mestu, kateri ji je bil določen. Zahvaljujem se vsemu vojaštvu moje junaške armade za vse to, kar je do sedaj v vsakem oziru odličnega izvršila. Vojska je do sedaj zahtevala že mnogo od Vas. Te zahteve tudi v bodoče ne bodo mnogo manjše! Toda Vi vojaki prve armade, Vi vsi boste premagali stanovitno in uspešno vse težave in ovire v prid očetnjave, za slavo Njegovega Veličanstva našega prevzvišenega cesarja in kralja!

Pismo hrvaškega generala.

Dunaj, dne 17. septembra.

List „Fremdenblatt“ poroča: Župnik v Košicah (Kaschau) na Ogrskem, prošt in kanonik Ludvik Konrad, kateri je bil svoj čas tudi vojni kurat, je dobil od bivšega košiskega kornega poveljnika Svetozarja Borojeviča sledeče pismo, ki je bilo pisano dne 7. septembra:

„Ljubi prijatelj! Pri mojem slovesu ste mi želeli srečo. Vaša želja se je obistinila. Moj 6. armadni kor je po krvavih 7dnevni bojih zmagal in si je s svojim bojevanjem pridobil nesmrtno slavo. Šele, ko bo vojska končana, bo svet izvedel za slavne čine, katere je izvršil 6. armadni kor v tej vojski. Žal, da te borbe niso bile brez žrtev, za katerimi nihče tako ne žaluje kakor jaz sam.

Velečastiti! Vaš poklic ima tudi namen, da tolažite žalostne. Povejte ubogim vdovam in sirotam, da nobena žrtev ni bila zaman. Vsi, ki so padli za domovino, so splekli naši ljubi Avstriji venec nove slave!

Po naši zmagi sem bil imenovan za armadnega poveljnika ter sem moral svoj kor izročiti drugemu poveljniku. Čeravno je bilo to odklikovanje za-me zelo veliko, vendar je bilo moje veselje zelo zmanjšano ob misli, da bom moral zapustiti one vrle mladeniče in može, katere sem jaz vzgojeval in ki so si vsi s svojim junaškim bojevanjem zaslužili nesmrtno slavo. S celim srcem sem bil vedno pri vojakih 6. kora in težko mi je bilo slovo od teh vrlih junakov. Tolažim se s tem, da je bila volja ljubega Boga, ko se me je določilo na drugo, višje mesto. Bog že ve, zakaj je tako določil.

Danes sem se začel boriti zopet v novi bitki. Vse gre dobro. Prosim Vas, da nastopite z vsem svojim uplivom proti neosnovanim govoricam, ki jih trosijo nerazsodni ljudje daleč proč od bojišča.

Z vso gotovostjo lahko pričakujete srečni končni izid vojske.

Prijateljske, srčne pozdrave Vam pošilja Svetozar Borojevič pl. Bojna.“

General, ki je pisal to lepo pismo, je bil do izbruha vojske poveljnik 6. armadnega kora v Košicah na Ogrskem. Pred kratkim pa je bil imenovan za armadnega poveljnika. General Svetozar Borojevič pl. Bojna je zaveden in navdušen Hrvat. Šesti armadni kor, kateremu je dosedaj poveljeval, je sestavljen iz večinoma slovaških polkov.

„Delajmo naprej!“

Krakovo, 18. septembra.

Iz Krakovega se poroča: Kako je sprejel načelnik avstrijskega generalnega štaba, baron Konrad, vest, da je padel na bojišču njegov sin, poročnik Herbert, pišejo poljski listi sledeče: Načelnik generalnega štaba, baron Konrad, je ravno delal še z drugimi višjimi častniki generalnega štaba v glavnem stanu v N., ko je stopil major v sobo, ki je imel ukaz, da naznani službeno načelniku generalnega štaba, da je padel njegov sin. General je bil za trenutek kakor okamenel in s tihim glasom je izgovoril: „Moj Herbert! . . .“ V bližnjem trenutku je pa bil zopet zbran. Zahvalil se je majorju, ki mu je prinesel poročilo in se je nato zopet obrnil proti gospodom generalnega štaba z besedami: „Delajmo dalje! Kje smo ostali? . . .“

Junaški 3. armadni kor v bojih pri Lvovu.

Gradec, dne 18. septembra.

Poveljnik III. armadnega kora, general Colemus pl. Geldern je uradno naznanil vojaškemu poveljniku v Gradcu, generalnemu majorju Matanoviču, da je imel graški armadni kor v dneh od 26. do 31. avgusta v prvi, kakor tudi pozneje v drugi bitki pri Lvovu trde boje s sovražno bojno silo. Kljub mogočnemu napadalnemu prodiranju ruske armade je naš armadni zbor svojo nalogo izborno rešil. Naše čete so se nepremagane in dobro razpoložene vrnile iz krvavih bojev. Vojni čini naših čet so občudovanja vredni in zaslužijo najvišjo pohvalo.

To uradno naznanilo poveljujočega generala je najboljši protidokaz proti raznim čudnim in neresničnim govoricam, ki se širijo o naših polkih. Te govorice, ki so se trosile po raznih nepoklicanih osebah in so se glasile tako, kot bi bila najboljša moč III. kora zlomljena, so popolnoma neosnovane. V prihodnje se bo proti raznašalcem takih neresničnih in razburljivih govoric postopalo z brezobzirno strogostjo.

Avstrijsko-srbsko bojišče. Kazen za sarajevski umor.

Avstrijske čete prodirajo v Srbijo.

Strah pred jurišem.

Maribor, dne 20. septembra.

Graška „Tagespošta“ je dobila od dobro poučene strani poročilo o dogodkih, ki so se zgodili zadnje dni na avstrijsko-srbskem bojišču. To poročilo spričuje, da je položaj in prodiranje naše armade na srbski meji res izborno in razveseljivo.

Poročilo pravi, da naše čete od srede septembra vedno nevzdržno prodirajo naprej, dočim je položaj srbske armade zelo neugoden.

Srbski ujetniki pripovedujejo, da srbske čete že od 24. avgusta naprej niso dobile nobene tople hrane in tudi vojaška plača se le poredkoma in zelo malenkostno izplačuje. Srbske čete trpijo grozen glad; srbski vojaki bodo le težko še delj časa vzdržali vojne težave.

Značilno je, kakšnih sredstev se poslužuje vodstvo srbske armade, da bi oživel zopetno navdušenje za vojsko med onemoglimi srbskimi četami. Pri Srbih, ki so jih naši ujeli, so našli časnike, tiskane v Rusiji, v katerih se kakor v pravljicah pripoveduje o ruskih in francoskih uspehih v sedanji vojski. V teh listih se pripoveduje, da se je srbska timoška divizija — katera je, kakor smo že poročali, bila pri Mitrovici popolnoma uničena — združila z na Ogrsko vdrlimi ruskimi četami. Ta združena srbsko-ruska armada — take bajke trosijo naši sovražniki med svoje lahkoverne čete — je že na potu proti Dunaju, dočim so Francozi že vkorakali v Berlin.

„Tagespoština“ poročevalec pravi, da vlada med našimi bojnimi četami na celi bojni črti veselo razpoloženje ter zavest, da bo končna zmaga že kmalu na naši strani. Naše zmagovite čete so prizadiale Srbom grozen strah. Najbolj pa se bojijo Srbi juriša ali bajonetnega naskoka avstrijskih čet. Kakor hitro naskočijo naše čete Srbe v bajonetnem jurišu, je na srbski strani proč z mirom in Srbi se umaknejo v divjem begu pred Avstrijei.

Srbija kliče Rusijo na pomoč.

Iz Sofije se poroča: Srbski metropolit Mihael je došel v Petrograd in je bil sprejet v avdienci od ruskega carja. Izročil je carju lastnoročno pismo — srbskega kralja Petra. Kakor se izve iz zanesljivega vira, je dobil metropolit Mihael nalog, da izprosi od ruskega carja v ožgled na položaj Srbije izdatnejše podpore, ker je podpora, katero je dobivala do sedaj Srbija od Rusije, nezahtovna. Osebe, ki so v stiku z metropolitom, se javno izjavljajo, da je hitra in izdatna pomoč za Srbijo že z ozirom na razpoloženje srbskega prebivalstva tem bolj potrebna, ker je Srbija pričakovala od Rusije koj v začetku sedanje vojske mnogo izdatnejše podpore, kakor jo je sedaj v resnici dobila. V tem smislu je bilo sestavljeno tudi pismo kralja Petra.

Srbska armada ima novega poveljnika.

Niš, dne 19. septembra.

Za vrhovnega poveljnika srbske armade je imenovan polkovnik Štefanovič. Ob tej priliki je Štefanovič imenovan za generalnega poročnika ter je dobil naslov „vojvode“. Štefanovič je naslednik vojvode Putnika, kateri še radi svoje boleznine dosedaj ni mo-

gel prevzeti vrhovnega poveljstva. Srbske vojaške oblasti same priznavajo, da so bile srbske in črnogorske čete od Avstrijcev hudo tepene in vržene čez mejo. Krožile so v Srbiji zadnji čas tudi vesti, da so Srbi zasedli Zemun, a srbski generalni štab si to vest ni upal uradno potrditi, „ker noče s tem motiti srbska vojaška podvzetja“. (Srbi so gotovo sami prepričani, da jim ne bi tega nihče verjel.)

Grčija podpira Srbe.

Iz Budimpešte se poroča: Neki trgovec, ki je bil nastavljen v Solunu, (je te dni prispel domov v Budimpešto ter pripoveduje: Zapustil sem Solun, ker je tam vse gospodarsko življenje ustavljeno. Niti pošta ne posluje več. Grki očitno simpatizirajo s Srbi, pripovedujejo naravnost neverjetne stvari o srbskih zmagah ter sanjajo o pohodu na Carigrad. Grki so postavili v Macedoniji veliko število svojih čet, da zavarujejo svoje in srbske meje proti bolgarskim in albanskim četašem. S tem podpira Grška naravnost Srbijo ter ji varuje hrbet. Kralj in mnogi odlični politiki so sicer prijatelji Nemčije in Avstrije, toda — ljudstvo simpatizira z Francozi in z vsemi, ki so ž njimi v zvezi.

Značilno je, da gre srbski dovoz živil preko Soluna, kjer posluje posebna vojaška komisija. Vesti, da je železniška zveza med Srbijo in Solunom pretrgana, ker so bolgarski četaši razrušili mostove, se ne zdijo točne — saj odhaja vlak za vlakom proti Skoplju.

Iz Soluna sem se odpeljal na italijanskem parniku. V Pireju sem videl francoske ladje v spremstvu ene bojne ladje, ki so izkrcavale velike množine streliva. Grški vojaki so nosili tovore iz ladij — ali je francoska municija namenjena za Srbe ali pa za Grke, se nisem upal vprašati.

Na morju.

Ladji „Goeben“ in „Breslau“ pri turški paradi.

Carigrad, 17. septembra.

(Uradno.) Ob priliki razdelitve kadetnih diplom v turški mornarski akademiji se je vršila pred otokom Halki parada turškega vojnega brodogoja. Te parade sta se udeležili tudi ladji „Javuz Sultan Selim“ (poprej „Goeben“) in „Midilli“ (poprej „Breslau“). Pri paradi so bili navzoči: sultan, principi, ministri ter mnogo druge odlične gospode in občinstva. Obe omenjeni ladji so Turki prav živahno pozdravljali.

Kakor smo že poročali, je goraj omenjeni dve ladji Turčija kupila od Nemčije. „Goeben“ in „Breslau“ sta zbežala pred francoskim in angleškim brodogojem v Carigrad, kjer so ju po sklenjeni kupčiji prekrstili v „Javuz Sultan Selim“ in „Midilli.“

Angleška vojna ladja uničena.

Iz glavnega mesta Brazilije, Rio de Janeiro, je poročal kapitan braziljskega parnika „Haitube“, da je na visokem morju našel rešilne čolne in rešilne pasove angleške križarke „Glasgow“. Neka nemška križarka, ki se je zapletla v boj z angleško križarko „Glasgow“, jo je potopila na odprtem morju.

Angleška križarka „Glasgow“ je moderna, zavarovana oklopna križarka s 4900 tonami, ki je vozila z brzino 26 morskih milj na uro. Zgrajena je bila l. 1909. Njena posadka je štela 376 mož.

Japonci obstreljujejo Tsingtau.

London, dne 19. septembra.

Poročila iz Japonskega pravijo, da je brzotjavna zveza med Japonsko in Kitajsko pretrgana. Baje je neka nemška križarka prerezala podmorsko brzotjavno žico (kabel) med kitajskim mestom Shanghai in med japonskim mestom Nagasaki. Japonci že obstreljujejo nemško trdnjavo v izhodni Aziji, Tsingtau.

Boj za nevtralne države.

Že šest tednov traja krvavo bojevanje na jugu in na severu, na zapadu in na izhodu srednje Evrope, boj na kopnem in boj na morju. Evropske države so se razdelile na dve skupini, a ne še vse! Nekatere države, ki bi mogle usodepolno poseči v vojno, so še nevtralne. Vse se trudi, da bi zavzele te države stališče, ki bi bilo ugodno eni in drugi skupini vojskujočih se držav. Avstrija in Nemčija delata na to, da bi ostale Rumunska in Italija, Grška in Bolgarska nevtralne, tripelententa pa dela na to, da bi te države opustile svojo nevtralnost in se njej pridružile ter šle zanje v boj. Med tem, ko grme na bojnem polju topovi, ko se bliskajo meči in teče kri, pa se diplomatje pehajo, kdo bo v Sofiji in v Rimu, v Atenah in v Bukarešti zmagal. Ta diplomatski boj ni nič manj važen in ljut, kakor boj z orožjem in zlasti sedaj je prikipek takorekoč na vrhunec. Velikanska bitka, ki se zdaj bije med Nemci in Francozi, bo skoro gotovo odločilnega pomena za stališče nevtralnih držav in je domnevati, da se v kratkem položaj razjasni.

Novo vznemirjenje v Egiptu.

Vsako leto je šla ob tem času iz Kaire sveta karavana v Meko, Velikanska procesija z godbami in slavnostnimi znaki se pomika izpod Kairskega grada s takim sijajem, kakor se obhaja pri nas procesija na Telovo. Angleški guverner je za letos to karavano popolnoma prepovedal, kar je zopet Egipčane grozno razburilo.

Mišljenje v Spaniji.

Tudi v Spaniji se vrši sprememba mišljenja. Za Francijo se nihče več ne navdušuje, ker podpira politiko Rusije, pač pa je javno mišljenje prijazno Nemčiji in Avstriji.

Kitajska proti Japonski in Rusiji.

Ker se hoče Japonska polastiti nemške naselbine na Kitajskem ter se vede oblastno proti kitajski vladi, je Kitajska začela dvigati svojo glavo proti Japonski. Kitajska dolži tudi Anglijo, da hujska Japonsko proti Kitajski. Proti Rusiji pa je vznevoljena Kitajska, ker so nekateri ruski guvernerji izgnali kitajske trgovce iz Rusije.

Prehod skozi Dardanele zaprt.

Pri prehodu skozi Dardanele je neki angleški parnik nasedel na kraj, ki je prost min. Dardanele so tako zaprte, da ne more iti noben parnik ne ven, ne noter.

Sodi se, da se ni zgodila nesreča, ampak da je parnik namenoma nasedel. Turški mornarici je za nekoliko dni zaprt izhod v Egejsko morje. — Druga poročila pravijo, da je bilo zadnji čas videti razne angleške vojne ladje križariti v bližini Dardanel.

Razpoloženje v Rusiji.

Potniki, ki so došli iz Petrograda v Carigrad, slikajo razpoloženje, ki vlada v ruskem glavnem mestu. Pripovedujejo, da vlada v ruskih vojaških krogih splošna pobitost. Velike zmage Avstrije, osobito zmaga pri Krasniku, so v Petrogradu zelo razočarale. Splošno se priznava, da dosedanji potek vojske z Avstrijo ni niti približno tak, kakoršnega so pričakovali. Upali so, da bo imel ruski vojni načrt mnogo hitrejših in boljših uspehov, ker je bila ruska armada vendar mnogoštevilnejša, nego avstrijska. Razočarani so in sram jih je, da ni mogla ruska armada avstrijske kratkomalo pomandati, kakor so Rusi že zagotovo mislili. Vsled zmag avstrijskih armad je pa sedaj ves ruski vojni načrt padel v — vodo.

Raznoterosti.

Nova vojaška kurata. Za vojaške kurate sta imenovana č. g. Franc Krén, kaplan pri Mariji Snežni na Velki, in frančiškan č. o. Ciprijan Napast. Poslednji ima v dušni oskrbi v Gradcu v stari dež. brambovski vojašnici nad 1000 ranjencev.

V frančiškanskem samostanu v Mariboru bo te dni nastanjenih 24 ranjencev z avstrijsko-ruskega bojišča.

Osebnostna vest. Piše se nam: Razglašena vest, da bi bil dr. Vladimir Sernee zbolel, ne odgovarja resnici. Dr. Vladimir Sernee je popolnoma zdrav. — Dostavek uredništva: To se nam tudi iz Gradca z brezdomno gotovostjo potrjuje.

Izpred deželnoobrambnega sodišča. Iz Gradca se nam poroča: Nadalje so izpuščeni iz preiskovalnega zapora: Franc Korošec, trgovec v Gornji Radgoni; Anton Zemlič, posestnikov sin v Črešnjevcih; slikar Vrečko, čevljar Pristernik, trgovec Martin Ojčinger, krojač Ojčinger, trgovski pomočnik Rudolf Železnik, jurist Alojz Goričan, vsi iz Slovenske Bistrice. A. Raušl, župnik v Cirkovcah, Jožef Gselman, gostilničar v Hočah in J. Visočnik, p. d. Anc, posestnik v Hočah.

Izpred sodišča. Župan Karl Flucher v Cirknici pri Št. Ilju v Slov. gor., je dne 3. sept. v Št. Ilju brez povoda zmerjal našega urednika g. Žebota, ki se je po opravih vračal v Maribor. G. Žebot je Flucherja po svojem zastopniku g. dr. Iv. Benkoviču, odvetniku v Celju, tožil radi razžaljenja časti. V soboto, dne 19. sept., bi se bila imela vršiti pred mariborsko okrajno sodnijo obravnava zoper Flucherja. Vsled posredovanja sodn. svetnika g. Modrinjaka je g. Žebot Flucherju odpustil kazni pod pogojem, da plača toženec 50 K za avstrijski Rudeči križ, prekličje obrekovanje in plača vse stroške. Flucher razžaljive besede preklical in vse stavišene pogoje sprejel.

Ranjeni. G. dr. Požar, sodnik v Kozjem, leži ranjen v Sarajevu. Stud. iur. poročnik Vojko Koprivnik leži ranjen pri svojih stariših v Mariboru.

Spremembe poveljništva v 27. pešpolku. Poveljnik graškega pešpolka št. 27, polkovnik Karl Weber, je imenovan za poveljnika 55. infanterijske brigade v Trstu. Dosedanji poveljnik te brigade, generalmajor Alfred pl. Dinke je bil v bitki pri Lvovu težko ranjen. Za novega poveljnika pešpolka št. 27 je imenovan poveljnik lovškega bataljona št. 7, podpolkovnik Viljem Stauer. Ob enem je Stauer imenovan tudi za polkovnika.

* **Slovenski stotnik padel.** Sin znanega slovenskega rodoljuba in pisatelja dr. Josipa Vošnjak, stotnik Samo Vošnjak, je padel na severnem bojišču. Sovražna krogla mu je predrta srce. Padli junak je bil vzgojen v narodnem duhu in se je tudi kot častnik zavedal svojega slovenskega naroda. Stotnik Vošnjak je zelo rad prebival na svojem vinogradnem posestvu v Visolah pri Slovenski Bistrici. Malo pred izbruhom vojske se je bil poročil. Rajni je bil vesten častnik in prijazen svojim podrejenim vojakom. Naj mu bo tuja zemlja lahka!

Štirje avstrijski generali padli. Na bojišču je padel poveljnik 5. honvedske kavalerijske divizije podmaršal Ernest pl. Foreich. Pokopan je bil dne 19. avgusta v Grzymalovu. Z njim je padel na bojišču že četrti avstrijski general. Pred njim so padli: divizionar podmaršal pl. Wodnyansky, brigadir in generalna majorja Kutschera in Hertzberg. Ranjeni so bili dosedaj: podmaršal pl. Corda, generalna majorja pl. Hinke in Kletter.

Obolenja na grizi. Nekateri ranjenci in bolniki, ki so jih pripeljali z bojišča, so oboleli na grizi. Ker več ranjencev (n. pr. častnikov) niso pripeljali skupno, marveč z osebnimi vlaki, in ker jih je veliko v domači preskrbi, se zdravniki, strežniki, načelniki gospodarstev in zavodov, lastniki stanovanj, gostiln in hišni posestniki opozarjajo, da morajo po določilih postaviti o kužnih boleznih vsak, četudi samo sumljiv slučaj, takoj naznaniti oblasti.

Madžari in druge narodnosti na Ogrskem. Živimo v času največjih bojev, kar jih je kdaj imelo avstrijsko cesarstvo. Boj je to, pri katerem je treba zbrati vse moči. Z zvestobo, ki je sovražnike naše monarhije močno začudila, so se vsi narodi zbrali okrog cesarske zastave in šli v boj. Madžari znajo to dobro ceniti in pohitili so, da nemadžarskim narodnostim vsaj v skromni meri pokažejo svojo hvaležnost. Naučni minister Jančovich je sedaj sredi te vojne, ob urah najhujše napetosti, izdal naredbo, s katero se ureja ljudskošolski poduk v jezikovnem oziru. Zaukazal je, da se na državnih ljudskih šolah za nemadžarske otroke uvede v prvih dveh šolskih letih njih materni jezik kot učni jezik, v drugih 2 letih pa naj bo dotični jezik pomožni jezik pri poduku v madžarščini. To je sicer malo, ali nekaj je vendar, nekak začetek, iz katerega se zna v mirnejših časih kaj več razviti in vsekako dokaz, da skuša ogrska vlada celo v vojnem času pospešiti sporazumljenje med narodi, zavedajoč se pač, da sloni moč države na sporazumljenih narodih.

Cena slivam. Za slive se plačuje na deželi 1 kg 10—12 vinarjev. Žganjarji pa plačujejo en šartinjak sliv po 32—36 K.

Zadnja poročila.

Berolin, 21. sept. Za vojno posojilo se je že podpisalo 4½ milijard. To je nepričakovano ugoden uspeh.

Dunaj, 20. sept. Cesar je svoj grad Laksenburg prepustil Rudečemu križu za ranjence.

Dunaj, 20. sept. Šolski otroci celega Dunaja so imeli popoldan molitev za srečen izid vojske. Kardinal Piffl je pridigal.

Kodanj, 20. sept. Car si je premislil (že tretjekrat!) in ne bo šel na bojišče.

Amsterdam, 20. sept. Iz Gibraltarja prihajajo vesti, da se je v Maroku vzdignil punt. Iz Tangerja bežijo Evropejci.

Rim, 20. sept. V Kairi so neprestano cestni izgradili zoper Angleže in za neodvisnost Egipta. — Najbrž bo proglašen preki sod.

London, 20. sept. Težki oblegovalni topovi, katere je Rusija kupila od Japoncev, se že nahajajo v bojni črti.

Budimpešta, 20. sept. Parnik „Bathory“, last družbe „Adrija“, se je v bližini пристanišča Vigo potopil.

Kodanj, 19. sept. Angleški parnik „Imperialist“ je zadel ob mino in se potopil. Enaka usoda je zadela tudi parnik „Revigo.“

Boudaux, 19. sept. Parnik „Tibor“, last „Adrije“, je tukajšnja pristaniška oblast zaplenila.

Dunaj, 18. sept. Na oklic vojnega ministra se je oglasilo 1,250.000 prostovoljcev, ki žele iti na bojno polje.

Solun, 18. sept. V Nišu je izbruhnila kolebra. Slučajev boleznih je mnogo.

Trst, 18. sept. Z Dunaja prihaja vest, da namerava vlada s prihodnjim šolskim letom ustanoviti v Trstu laško fakulteto.

Draždane, 18. sept. Poveljnik tretje nemške armade general Hausen je zbolel na grizi.

Carigrad, 18. sept. V Egiptu je splošna ljudska nevolja, ker so Angleži prepovedali romanje v Meko.

Rim, 18. sept. Italijanska vlada zanikuje, da je ali da namerava izkreati čete v Valoni.